

Ανακοίνωση από τον Σύλλογο Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου - Ψηφιακών Μέσων Αττικής

Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα της «ανάπτυξης» στον κλάδο του βιβλίου αποτελεί και ο χώρος διανομής και εμπορίας σχολικού και ξενόγλωσσου εκπαιδευτικού βιβλίου. Πρόκειται για μια μεγάλη πίτα με πολλούς μικρούς και μεγάλους μνησθήρες να ερίζουν για αυτήν, κάνοντας ό,τι είναι δυνατόν για να αυξήσουν το μερίδιό τους στο τόσο επικερδές αυτό κομμάτι της αγοράς. Μετά τις μεγάλες ανακατατάξεις της τελευταίας δεκαετίας, με μεγάλες επιχειρήσεις-φούσκες να σκάνε (βλ. Ευσταθιάδης, Απόλλωνας) αφήνοντας εκατοντάδες εργαζόμενους στο δρόμο, γρήγορα άλλες, μικρομεσαίες έως πρόσφατα εταιρείες (βλ. Τσιγαρίδας, Συμμετρία) γιγαντώνονται, καθώς έσπευσαν να καλύψουν το κενό. Παράλληλα, στο κομμάτι της λιανικής πώλησης, ο ανταγωνισμός μεταξύ των μεγάλων βιβλιοπωλείων και πολυκαταστημάτων με τμήμα βιβλίου και χαρτικών (όπως Public, Πλαίσιο κ.ά.) οξύνεται, ενώ τα μικρότερα βιβλιοχαρτοπωλεία προσπαθούν κι αυτά να συντηρήσουν τα κέρδη που τους αναλογούν.

Σε τι αφορά όμως εμάς τους εργαζόμενους ο ανταγωνισμός των εργοδοτών; Φυσικά στο γεγονός πως τα κέρδη τους περνούν από τις πλάτες μας, καθώς ο χώρος του εκπαιδευτικού βιβλίου αντανακλά έντονα τη σύγχρονη ελληνική εργασιακή πραγματικότητα. Η λεγόμενη «σχολική περίοδος» στον κλάδο του βιβλίου (Σεπτέμβριος-Οκτώβριος) είναι η περίοδος της υπέρμετρης εργασιακής εντατικοποίησης και της απαίτησης από πλευράς εργοδοσίας πως όλοι αγόγγυστα «βάζουμε πλάτη» για το καλό της επιχείρησης. Επίσης, είναι η περίοδος των μαζικών προσλήψεων εποχικά εργαζόμενων, με συμβάσεις λίγων βδομάδων ή μηνών, τόσο όσο χρειάζεται για να βγει η δουλειά, συμβάσεων με τους χειρότερους δυνατούς όρους στην πλειοψηφία τους (ενώ σε αρκετά μικρά μαγαζιά του κλάδου δεν υπογράφεται καν σύμβαση, αλλά ζητούνται εργαζόμενοι για λίγα «μαύρα» κακοπληρωμένα μεροκάματα).

Ατομικές συμβάσεις με 6ημερα, 10ωρα ή και 12ωρα και μισθούς πείνας, που κάποιες φορές ανανεώνονται ακόμα και βδομάδα με τη βδομάδα, ανάλογα με τον όγκο της δουλειάς,

εργαζόμενοι που δουλεύουν νυχτερινές βάρδιες σε αποθήκες που δεν κλείνουν ποτέ (!), ατελείωτο κουβάλημα, απλήρωτες υπερωρίες, εργασία σε αποθήκες που δεν πληρούν ούτε στο ελάχιστο τις βάσει νόμου προϋποθέσεις υγιεινής και ασφάλειας, διαλυμένα μηχανάκια με τα οποία διανομείς δουλεύουν καθημερινά πολύ περισσότερες από οχτώ ώρες, εκτελώντας υπερβολικά πολλά δρομολόγια με συνεχή πίεση για ταχύτητα, εις βάρος της ασφάλειάς τους. Ρεπό που δεν δίνονται, νόμιμες μέρες άδειας που δεν πληρώνονται, υπερωρίες που ποτέ δεν δηλώνονται. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των εργοδοτών δημιουργεί συνθήκες έντονης πίεσης προς τους εργαζόμενους για υπεραπόδοση και εντατικούς ρυθμούς δουλειάς. Και πολλοί είναι οι εργαζόμενοι που αποδέχονται χωρίς διαμαρτυρία το ειδικό αυτό καθεστώς, καθώς η ανάγκη για εργασία έστω λίγους μήνες ή εβδομάδες είναι μεγάλη, ενώ τα αφεντικά πατώντας πάνω σε αυτήν την ανάγκη, τροφοδοτούν τους εργάτες με ελπίδες για ανανέωση συμβάσεων ή μια μελλοντική πιο μόνιμη εργασιακή σχέση, εφόσον βέβαια αποδείξουν πως είναι ικανοί και πρόθυμοι να εργαστούν στις απάνθρωπες συνθήκες που τους επιβάλλονται.

Όλα αυτά έρχονται να δέσουν μαζί με τους διαχωρισμούς της εργοδοσίας μεταξύ «μόνιμων» και «εποχικών», μεταξύ «προϊστάμενων» και «υφιστάμενων», προκειμένου να δημιουργήσουν συνθήκες κανιβαλισμού μεταξύ των εργαζόμενων, διαχωρισμοί που ενίοτε τροφοδοτούνται και από μερίδα των ίδιων των εργαζόμενων, ενάντια σε κάθε έννοια ταξικής συνείδησης και συναδελφικής αλληλεγγύης, που θα μπορούσαν να βάλουν ένα φρένο στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες και στην εκμετάλλευση.

Τέρμα λοιπόν τα ψέματα. Δεν υπάρχουν μικρά και μεγάλα αφεντικά, υπάρχουν μόνο μεγάλες αλήθειες και κανένας από εμάς δεν πρέπει να τις κρύβει. Τα αφεντικά πλουτίζουν από την εκμετάλλευση και τη σιωπή μας. Μια σιωπή που το Σεπτέμβρη γίνεται σχεδόν εκκωφαντική «λόγω της περιόδου» και τους αφήνει ελεύθερους να συντηρούν ένα κλίμα ανασφάλειας, φόβου και εντατικοποίησης. Όλη αυτή η κατάσταση όμως δεν είναι ούτε «εποχική» ούτε αφορά μόνο τους εργαζόμενους στα σχολικά και ξενόγλωσσα. Είναι υπόθεση όλου του κλάδου του βιβλίου και όλων των εργαζόμενων. Το μόνο που μας μένει είναι να σπάσουμε αυτή τη σιωπή και χτίζοντας δεσμούς αλληλεγγύης να υπερασπιστούμε μέσα από συλλογικές διεκδικήσεις τις κοινές μας ανάγκες για αξιοπρεπείς όρους δουλειάς. Γιατί πίσω από κάθε «καλή σχολική χρονιά» που ακούνε οι μαθητές, οι γονείς, οι δάσκαλοι, όταν αγοράζουν τα σχολικά και φροντιστηριακά βιβλία τους, λειτουργώντας συχνά και οι ίδιοι ως βιαστικοί, απαιτητικοί καταναλωτές, υπάρχει μια αλυσίδα κακοπληρωμένων, εξοντωμένων εργατών.

Αν όπως μας λένε η δουλειά είναι πολλή, τότε είναι και τα κέρδη πολλά. Ως εργαζόμενοι λοιπόν απαιτούμε όσα μας αναλογούν και δικαιούμαστε:

- Προσλήψεις τόσων όσοι χρειάζονται για να βγαίνει η δουλειά χωρίς την εξόντωσή μας με ατελείωτες υπερωρίες και υπερεντατική εργασία.
- Μισθούς που να μας επιτρέπουν να ζούμε με αξιοπρέπεια.
- Πλήρη σεβασμό των εργασιακών μας κεκτημένων, όπως το δικαίωμα στην ανάπαυση, τα ρεπό, οι άδειες, το οχτάωρο, το διάλειμμα.
- Αξιοπρεπείς συνθήκες στους χώρους εργασίας. Δεν αποδεχόμαστε να δουλεύουμε σε βρώμικους, μη ασφαλείς και συνολικά ακατάλληλους χώρους.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους και όλες τις συναδέλφισσές μας, ασφαλώς και όσους-όσες δουλεύουν ως εποχικοί-ες (που άλλωστε σε αρκετές περιπτώσεις καταλήγουν να εργάζονται επί χρόνια στον κλάδο), να έρχονται σε επαφή και με το Σύλλογό μας, έτσι ώστε να ισχυροποιήσουμε τη συλλογική δύναμή μας και να συμβάλλουμε όλοι και όλες μαζί στην πάλη απέναντι στη δυσχερή πραγματικότητα που βιώνουμε. Να συμμετέχουμε όλοι και όλες και στην προσεχή Γενική Συνέλευση του Συλλόγου την Κυριακή 20 Οκτώβρη 2019, στις 11πμ, στα γραφεία μας.

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΜΑΣ